

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17

Sector 5, București

Tel : + 021 3199759 interior 2073

Fax : + 021 3368548

e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 362 / 2009

privind soluționarea contestației formulate de

SC x

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare a contestațiilor

sub nr. x

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului x – Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. x, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. x, asupra contestației formulate de **SC x** din x, B-dul x nr. x.

Contestația are ca obiect suma totală de **x lei**, stabilită suplimentar de plată, prin Decizia de impunere nr. x emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului x – Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x, reprezentând :

- **x lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **x lei** - majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **x lei** - TVA de plată suplimentară;
- **x lei** - majorări de întârziere aferente TVA de plată.

Decizia de impunere contestată a fost comunicată în data de x, conform semnăturii reprezentantului societății, iar contestația a fost depusă în

termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv x, data depunerii la poștă confirmată de Oficiul Poștal nr. x prin adresa nr. x anexată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 207 și art. 209 alin. (1) lit. b din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC x formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. x emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului x – Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x și împotriva Procesului verbal înregistrat sub nr. x emis de D.G.F.P. x – Activitatea de inspecție fiscală, precizând că organul de inspecție fiscală nu a lăsat societății un exemplar din acest proces verbal, viciu de formă pentru care societatea cere “ constatarea nulității sale “, iar pe fond, societatea contestă respectivul proces verbal ca fiind netemeinic și nelegal întrucât în conținutul lui sunt cuprinse constatări “ contradictorii “ și “ nereale “ în discordanță cu legislația în vigoare.

1. Referitor la Impozitul pe profit,

SC x consideră că organele de inspecție fiscală nu au stabilit corect impozitul pe profit întrucât din bilanțurile contabile ale societății la finele anului x rezultând o pierdere de x lei, iar la finele anului x o pierdere cumulată de x lei.

Organele de inspecție fiscală au luat în calcul ca pierdere fiscală cumulată la finele trimestrului x suma de x lei-ROL, iar la sfârșitul anului x suma de x lei-RON.

În perioada x societatea a perfectat un număr de x tranzacții de vânzare – cumpărare teren și construcții a căror valoare nu a fost înregistrată pe venituri, întrucât tranzacțiile au fost contestate de către ADS x, litigiul fiind soluționat prin Sentința Comercială nr. x a Tribunalului x, sentință investită cu formula definitivă și irevocabilă la data de x.

Conform sentinței sus menționate s-a respins acțiunea formulată de către ADS x, privind constatarea nulității tranzacțiilor perfectate de către **SC x**, societatea, conform Hotărârii AGA, urmând să înregistreze ca venituri aceste tranzacții odată cu soluționarea situației litigioase inițiate de către ADS x, respectiv în semestrul I x.

Deasemenea, societatea susține faptul că, organele de inspecție fiscală au cuprins în venituri valoarea unor tranzacții cu alte firme, trecând peste acordul de voință al părților, stabilind în sarcina societății un profit suplimentar, cu impozitul aferent, la care au calculat și penalități și majorări de întârziere.

Inspectorii fiscali au anulat o serie de facturi storno ale societății, facturi care reprezintă stornarea unor creanțe ca urmare concilierii litigiilor existente cu clienții, respectiv SC x SRL x, SC x SRL x, SC x SRL, SC x SA și SC x SRL x.

Societatea consideră această măsură nelegală și abuzivă, întrucât societatea nu a încasat aceste facturi și emiterea facturilor storno s-a făcut în urma concilierii pe cale amiabilă între părți.

În concluzie, societatea contestă ca netemeinică și nelegală măsura stabilirii ca sarcină suplimentară de plată a sumei de **x lei** impozit pe profit și a sumei de **x lei** majorări de întârziere.

2. Referitor la Taxa pe valoarea adăugată,

Societatea consideră că inspectorii fiscali au stabilit prin raportul de inspecție fiscală în mod abuziv și nelegal în sarcina sa TVA suplimentar de plată în sumă de **x lei** la care au calculat majorări de întârziere în sumă de **x lei**. Taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată provine din scoaterea de la deductibilitate a unor facturi emise pentru prestațiile între societățile afiliate, cu personalitate juridică și patrimoniu propriu.

Deasemenea, inspectorii fiscali au calculat TVA la tranzacțiile imobiliare perfectate de societate în perioada x, cu toate că tranzacțiile aveau ca obiect terenuri și construcții cu o vechime de peste 20 de ani, care nu sunt purtătoare de TVA.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului x – Activitatea de inspecție fiscală au stabilit în sarcina **SC x** obligații fiscale prin Decizia de impunere nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x, după cum urmează:

- **x lei** reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **x lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **x lei** reprezentând TVA de plată suplimentară;
- **x lei** reprezentând majorări de întârziere aferente TVA de plată.

Organele de inspecție fiscală au verificat impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată pe perioada **x**. Societatea a fost verificată pe linie fiscală anterior, de Activitatea de Control Fiscal din cadrul DGFP **x**, care a întocmit Procesul Verbal nr. **x**, diferențele de impozite și taxe rezultate din acesta fiind înregistrate în evidența contabilă a societății.

Organele de inspecție fiscală au constatat, conform ultimelor 3 bilanțuri contabile anuale întocmite și depuse de societate, că rezultatele financiare pe perioada **x** se prezintă astfel :

An	Rezultatul financiar
x	Pierdere x
x	Pierdere x
x	Pierdere x

Din documentele verificate privitoare la structura capitalului social și a acționariatului, dintre societățile cu care **SC x** a avut relații economice în perioada supusă inspecției fiscale, s-a constatat existența relațiilor de afiliere, așa cum sunt definite de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 7 alin. 1, pct. 21 lit. b), cu următoarele societăți :

- 1) SC **x** din **x**, cu capital social deținut în proporție de **x%** de către **x**, acesta fiind totodată și administrator.
- 2) SC **x** din **x** cu capital social deținut în proporție de **x%** de către **x**.
- 3) SC **x** din **x** cu capital social deținut în proporție de **x%** de către **x**, acesta fiind totodată și administrator.

În Raportul de inspecție fiscală nr. **x** organele de inspecție fiscală au constatat următoarele :

1. Impozitul pe profit

Perioada supusă controlului : **x**.

Conform celor menționate în Procesul Verbal nr. x, la sfârșitul trimestrului I x se stabilește pierderea fiscală cumulată în sumă de x lei vechi respectiv x lei.

Din verificarea documentelor puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală s-au constatat următoarele :

- pentru anul x nu s-a depus declarația privind calculul profitului impozabil, organele de inspecție fiscală recalculând profitul impozabil astfel :

- pierdere contabilă x lei
- cheltuieli nedeductibile evidențiate x lei
- pierdere fiscală precedentă x lei
- profit impozabil x lei.

- în declarația 101 privind impozitul pe profit pe anul x a fost raportată în mod eronat pierderea perioadei precedente , pentru anul x în sumă de x lei față de 0 lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil astfel :

- pierdere contabilă x lei
- cheltuieli nedeductibile evidențiate x lei
- pierdere fiscală precedentă 0 lei
- pierdere fiscală x lei.

- pentru anii x și x nu s-au întocmit și depus declarațiile privind calculul profitului impozabil, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil astfel :

- pentru anul x :
  - pierdere contabilă x lei
  - cheltuieli nedeductibile evidențiate x lei
  - pierdere fiscală precedentă x lei
  - pierdere fiscală x lei.
- pentru anul x :
  - pierdere contabilă x lei
  - cheltuieli nedeductibile evidențiate x lei
  - pierdere fiscală precedentă x lei
  - pierdere fiscală x lei.

În declarația 101 depusă pentru anul fiscal x, societatea a raportat în mod eronat pierderi fiscale din anii anteriori în sumă de **x lei**, față de **x lei** pierdere determinată real.

Referitor la vânzările de imobile

În perioada supusă controlului societatea a vândut bunuri, imobile și terenuri, fără întocmirea facturilor fiscale pentru toate contractele de vânzare cumpărare încheiate. Aceste contracte de vânzare cumpărare sunt întocmite și autentificate la birourile notariale din x, copiile fiind anexate la dosarul cauzei. Astfel, următoarele contracte **nu au fost înregistrate în evidențele contabile ca venituri din vânzări de imobile :**

1. Contract nr. x între SC x și SC x prin care se vând imobile și terenuri pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător în contul bancar al SC x.
2. Contract nr. x între SC x și persoana fizică x din x pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător în numerar, fără a i se elibera chitanță sau altă dovadă de plată înafara contractului întocmit la notar.
3. Contract nr. x între SC x și x din x pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător în numerar, fără a i se elibera chitanță sau altă dovadă de plată înafara contractului întocmit la notar.
4. Contract nr. x între SC x și SC x din x pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător conform înscrisului din contractul de vânzare întocmit la notar.
5. Contract nr. x între SC x și SC x din Jud. x, pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător în contul bancar al SC x.
6. Contract nr. x între SC x și SC x din x pentru suma de **x lei**, suma fiind achitată de cumpărător conform notei contabile din evidența societății SC x prin care se trece în contul decontărilor cu acționarii contravaloarea contractului, ulterior suma fiind ridicată de către asociatul unic x.

Totodată, s-a constatat că pentru imobilele și terenurile vândute către terți a căror contravaloare a fost înregistrată ca venit impozabil, societatea nu a efectuat descărcarea din gestiune a contravalorii contabile a respectivelor bunuri, acestea figurând în listele de inventariere anuale ale patrimoniului din anii x,c,v. Organele de inspecție fiscală au calculat valorile fiscale rămase ale bunurilor sus menționate (anexa nr. 6).

În timpul inspecției fiscale au fost reconstituite veniturile impozabile ale societății din respectivele tranzacții, din care venituri neînregistrate în evidență în sumă de **x lei** precum și valorile fiscale ale imobilelor și terenurilor vândute, însumând **x lei**. Profitul impozabil neînregistrat în contabilitate aferent veniturilor din vânzările de imobile este de **x lei**.

Referitor la facturile stornate

În evidențele prezentate de societate cu ocazia inspecției fiscale sunt cuprinse facturi de stornare pentru care nu s-a putut prezenta dovada comunicării la client și care nu au fost luate în considerare după cum urmează :

- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei ;
- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei ;
- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei. Organele de inspecție fiscală au considerat că această factură este greșit datată deoarece societatea emite facturi prenumerotate, neavând cum întocmi factura x în x și factura x în x, luând drept veridică data de x.

Pentru verificarea realității celor înscrise pe facturile de stornare au fost efectuate controale încrucișate la beneficiarii de mai sus, constatându-se următoarele :

- la SC x s-a întocmit procesul verbal nr. x, conform căruia beneficiarul nu a înregistrat în evidența contabilă factura de stornare, nefiindu-i comunicată, iar factura nr. x la care se face referire în factura de stornare, a fost înregistrată și achitată cu chitanța nr. x emisă de SC x, societate afiliată.
- la SC x s-a întocmit procesul verbal nr. x conform căruia beneficiarul nu a înregistrat în evidența contabilă factura de stornare, nefiindu-i comunicată, iar facturile nr. x în sumă de x lei și nr. x la care se face referire în factura de stornare, au fost înregistrate și achitate atât în contul bancar al SC x cât și în numerar, așa cum rezultă din documentele anexate la procesul verbal.
- la SC x s-a întocmit procesul verbal nr. x conform căruia beneficiarul nu a înregistrat în evidența contabilă factura de stornare, nefiindu-i comunicată, iar factura nr. x în sumă de x lei la care se face referire în factura de stornare, a fost înregistrată și compensată cu achiziții ale SC x, societate afiliată cu SC x, conform documentului " Delegație imperfecta " din x semnată unilateral de către SC x.

Drept urmare, a fost recalculat venitul impozabil al anului fiscal x cu suma de **x lei** precum și TVA-ul colectat al lunii decembrie x cu suma **x lei**. Deasemenea, s-a recalculat profitul impozabil al trimestrului IV x cu suma de **x lei** stabilindu-se impozitul pe profit (anexa 6).

Întrucât la inventarierea generală a patrimoniului pe perioada x nu au fost anexate soldurile analitice ale conturilor de decontări, neexistând

anexate nici confirmări ale clienților sau beneficiarilor, deși au fost solicitate societății explicații privind modul de decontare între societățile afiliate, nu au fost efectuate aceste corecții ale soldurilor care să aducă lămuriri asupra realității acestora, astfel că organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea influențelor fiscale referitoare la decontările dintre societățile afiliate.

Organele de inspecție fiscală precizează că, pentru facturile de prestări servicii în domeniul construcțiilor, ca și pentru facturile de " prestări servicii ", întocmite între societățile afiliate, nu au fost prezentate documente de achiziții de materiale la societățile furnizoare sau devize de prestări servicii cu societăți din afara celor afiliate.

La solicitarea organelor de inspecție fiscală, administratorul societății a prezentat contracte economice între societățile afiliate, menționând că nu au fost întocmite devize, situații de lucrări sau puneri în funcțiune.

Organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că, întrucât documentele de decontare (facturi) emise de societățile afiliate nu au la bază operațiuni a căror realitate să poată fi demonstrată de către administratorul societății, nu conțin elementele necesare pentru a fi luate în considerare drept documente justificative pentru înregistrarea de cheltuieli deductibile fiscal și totodată s-au încălcat prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, art. 6, alin. (1) și (2) și Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 21, alin. 4, lit. f).

Drept urmare s-a procedat la recalcularea profitului impozabil cu influența facturilor de prestări servicii ale societăților afiliate , pentru care societatea nu a putut prezenta dovada prestării efective a serviciilor, în sumă totală de **x lei**, așa cum rezultă din situația anexă nr. 7, considerând întreaga sumă cheltuieli nedeductibile fiscal, asupra căreia s-a calculat impozitul pe profit aferent (anexa 6).

În ceea ce privește notele contabile :

- În luna iunie x, în documentele prezentate la organele de inspecție fiscală există nota contabilă : **611 " Cheltuieli privind reparațiile " = 231 " Investiții în curs "** în sumă de x lei. Nota contabilă este întocmită de contabilul societății, fără a avea la bază documente aferente operațiunii. În debitul contului 231 fiind înregistrate materiale pentru investiții de genul faianță, gresie, obiecte sanitare, ornamente de construcții, copii ale facturilor de achiziții fiind anexate la prezentul raport de inspecție fiscală.

Reprezentantul societății nu a putut prezenta nici un fel de acte din care să rezulte realitatea cheltuielilor respective, drept urmare organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil al trimestrului II x cu suma de x lei, calculând impozit pe profit aferent.

- În balanța de verificare a lunii martie x, în contul 611 " Cheltuieli privind reparațiile ", s-a înregistrat suma de x lei, în corespondență cu contul 231 " Investiții în curs ". Înregistrarea în balanța de verificare s-a efectuat în baza unor note contabile întocmite și semnate de contabilul societății. Tot acesta precizează că în contul 231 " Investiții în curs " sunt înregistrate în perioada x sume reprezentând contravaloarea unor materiale de construcții precum și suma de x lei din luna iunie x ce reprezintă aport în natură de la SC x. Înregistrarea aportului s-a efectuat prin nota contabilă 231 = 458, ca document justificativ al notei contabile fiind prezentat un contract de prestări servicii în construcții, contract care nu are anexate facturi din care să rezulte materialele folosite.

Deasemenea, la întrebările puse de organul de inspecție, administratorul societății a menționat că au fost efectuate cheltuieli care ar fi aferente unor mijloace fixe care ulterior au fost vândute, precum și la unele mijloace fixe rămase în patrimoniu, investiții ce nu se regăsesc în creșteri de valori contabile aferente mijloacelor fixe respective.

Întrucât nu au putut fi prezentate documente din care să rezulte realizarea respectivelor cheltuieli, acestea au fost considerate nedeductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală și s-a procedat la recalcularea profitului impozabil al trimestrului I x cu suma de x lei, pentru care s-a calculat impozitul pe profit aferent.

- În luna noiembrie x, contabilul societății a întocmit nota contabilă : 6581 " Cheltuieli nedeductibile " = 4481 " Alte obligații fiscale " cu suma de – (x) lei, concomitent cu înregistrarea 666 " Cheltuieli cu dobânzi bancare " = 4481 " Alte obligații fiscale " cu aceeași sumă cu semnul plus. Suma reprezintă de fapt, majorări de întârziere calculate de societate pentru impozite și contribuții restante, care din punct de vedere fiscal sunt considerate cheltuieli nedeductibile, potrivit Codului fiscal, art. 21, alin. 4, lit. b).

În concluzie, ca urmare a neînregistrării tuturor veniturilor precum și a înregistrării unor cheltuieli care nu au la bază elemente reale organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății un profit impozabil în sumă totală de **x lei** și un impozit pe profit suplimentar aferent în sumă totală de **x lei**.

Față de impozitul pe profit suplimentar, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de **x lei** precum și penalități de întârziere în sumă totală de **x lei**.

2. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Cu privire la TVA colectată

Așa cum au constatat organele de inspecție fiscală în capitolul anterior referitor la impozitul pe profit, vânzările de clădiri și terenuri din patrimoniul societății s-au efectuat fără a se întocmi facturi fiscale în toate cazurile, fără a evidenția în contabilitate în toate cazurile veniturile obținute și fără a declara la organul fiscal teritorial TVA colectată aferentă respectivelor tranzacții fiind încălcate prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 137, alin. (1), lit. a).

Astfel, societatea a omis de la înregistrarea ca TVA colectată, următoarele :

- suma de x lei aferentă contractului de vânzare-cumpărare întocmit cu persoana fizică x.
- suma de x lei aferentă contractului de vânzare-cumpărare întocmit cu persoana fizică x.

Totodată organele de inspecție fiscală au mai constatat că prin întocmirea și înregistrarea facturilor de stornare menționate la capitolul privitor la impozitul pe profit, a căror bază a fost considerată ca datorată urmare erorilor de înregistrare contabilă a societății, a fost diminuată TVA colectată cu suma de **x lei**.

Cu privire la TVA deductibilă

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada supusă controlului, societatea a achiziționat diverse bunuri, care prin natura activității economice nu pot fi folosite în scopul realizării de operațiuni taxabile așa cum se prevede în art. 145 alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal și au procedat la recalcularea TVA-ului deductibil, pentru baza de impozitare aferentă achizițiilor de mai sus, în sumă de **x lei**, TVA-ul aferent fiind în sumă de **x lei**.

Organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că, întrucât documentele de decontare (facturi) emise de societățile afiliate nu au la bază operațiuni a căror realitate să poată fi demonstrată de către administratorul societății, nu conțin elementele necesare pentru a fi luate în considerare drept documente justificative pentru înregistrarea de cheltuieli deductibile fiscal, s-au încălcat prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, art. 6, alin. (1) și (2), Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 145 și 146, alin. (1) și HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, pct. 45.

Având în vedere că societatea nu a putut prezenta documente din care să rezulte dreptul de deducere a TVA aferentă facturilor emise de societățile afiliate, organul de inspecție fiscală a procedat la stabilirea unei TVA nedeductibile în sumă de **x lei** aferentă unor facturi care nu au calitatea de document justificativ potrivit legii.

Prin cumularea TVA colectată constatată suplimentar cu TVA nedeductibilă a rezultat o TVA de plată suplimentară în sumă de **x lei**, la care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de **x lei** precum și penalități de întârziere în sumă de **x lei**.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările Direcției Generale a Finanțelor Publice Satu Mare, susținerile contestatoarei și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de Direcția Generală a Finanțelor Publice Satu Mare, se rețin următoarele:

1) Referitor la contestarea de către societate a Procesului verbal nr. x încheiat de DGFP x – Activitatea de inspecție fiscală, se reține că, DGFP x – Biroul de soluționare a contestațiilor, pentru soluționarea acestui capăt de cerere, a emis Decizia nr. x, anexată la dosar.

2) Referitor la pierderea fiscală, societatea susține faptul că organele de inspecție fiscală nu au luat în calcul pierderea de x lei la sfârșitul anului x și x lei la finele anului x, pierderi înscrise în bilanțurile perioadelor respective. Organele de inspecție fiscală au luat în calcul ca pierdere fiscală cumulată la finele trimestrului I x suma de **x lei**, conform celor menționate în

Procesul verbal nr. x încheiat de DGFP x – Activitatea de inspecție fiscală și au recalculat profitul impozabil, astfel încât la sfârșitul anului x a rezultat o pierdere de **x lei**, față de x lei pierdere cumulată raportată de societate, așa cum se va reține în continuarea prezentei decizii.

Impozitul pe profit

1) Referitor la Impozitul pe profit aferent veniturilor din vânzări de imobile și terenuri,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare avea obligația să înregistreze veniturile aferente unor vânzări de imobile și terenuri la data încasării prețului, sau la data finalizării cu caracter irevocabil de către instanța judecătorească a litigiului referitor la constatarea nulității contractelor de vânzare – cumpărare.

În fapt, în perioada x **SC x** a obținut venituri din vânzări de imobile și terenuri, fără să întocmească facturi fiscale pentru toate contractele de vânzare – cumpărare încheiate.

Organele de inspecție fiscală au reconstituit veniturile impozabile ale societății din respectivele tranzacții, din care venituri neînregistrate în evidența contabilă în sumă de x lei precum și valorile fiscale ale imobilelor și terenurilor vândute în sumă de x lei, stabilind un profit impozabil aferent respectivelor venituri în sumă de x lei.

Societatea susține că urma să înregistreze ca venituri aceste tranzacții odată cu soluționarea situației litigioase cu ADS x, respectiv în semestrul I x.

În drept, art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede :

“ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursa și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an

fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.” ;

coroborate cu pct.12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

“ 12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Potrivit acestor dispoziții legale, la calculul profitului impozabil se iau în considerare veniturile din orice sursă realizate într-un an fiscal și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Se reține că societatea nu a luat în calcul la stabilirea profitului impozabil veniturile obținute din vânzarea de terenuri și construcții, în perioada verificată, astfel cum se prevede în dispozițiile legale mai sus citate deși, din analiza contractelor de vânzare – cumpărare aflate în copie la dosarul cauzei, rezultă că aceasta a încasat prețul în cazul tuturor tranzacțiilor.

Totodată, societatea nu a efectuat descărcarea din gestiune a contravalorii contabile a activelor vândute, a căror contravaloare a fost neînregistrată ca venit impozabil, acestea figurând în listele de inventariere anuale a patrimoniului pe anii x, c și v.

Organele de inspecție fiscală au determinat valoarea fiscală rămasă a bunurilor menționate în sumă de x lei, conform anexei nr. 6 la Raportul de inspecție fiscală nr. x.

Se reține că profitul impozabil neînregistrat în contabilitate, aferent veniturilor din vânzări de active în sumă de x lei a fost corect determinat de organele de inspecție fiscală, respectiv ca diferență între veniturile neînregistrate în sumă de x lei și valoarea fiscală rămasă în sumă de x lei.

Argumentul societății referitoare la impunerea veniturilor din tranzacțiile cu imobile după soluționarea irevocabilă a litigiului cu ADS București, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece,

indiferent de soluția instanței de judecată, veniturile obținute în perioada x trebuiau să fie impozitate în anul fiscal în care au fost obținute, așa cum se prevede la art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul de procedură fiscală, mai sus citat.

Mai mult, se reține faptul că, deși tranzacțiile efectuate de societatea contestatoare au fost contestate în instanță de ADS x, acțiunea acesteia a fost respinsă prin hotărâre irevocabilă, astfel încât contractele de vânzare – cumpărare au rămas valabile iar prețul obținut trebuia înregistrat în contabilitate ca venit ce concură la stabilirea profitului impozabil.

Față de cele reținute mai sus, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au impozitat veniturile obținute din tranzacțiile imobiliare și au stabilit în sarcina **SC x** impozit pe profit suplimentar, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere.

2) Referitor la impozitul pe profit aferent facturilor stornate,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează impozit pe profit aferent veniturilor din facturile de stornare emise către clienți, în condițiile în care societatea nu a prezentat în justificare dovada comunicării acestora la client iar din verificările încrucișate efectuate la beneficiari s-a constatat că aceștia nu au înregistrat în contabilitate facturile de stornare iar facturile inițiale, au fost achitate.

În fapt, SC x a înregistrat în evidența contabilă 3 facturi de stornare, respectiv :

- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei ;
- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei ;
- nr. x emisă către SC x în sumă de – (x) lei. Organele de inspecție fiscală au considerat că este greșit datată deoarece societatea emite facturi prenumerotate, neavând cum întocmi factura x în x și factura x în x, organele de inspecție fiscală luând drept veridică data de x.

Aceste facturi au fost înregistrate fără a se face dovada comunicării stornării la client.

Organele de inspecție fiscală au constatat în urma unor controale încrucișate la beneficiari, faptul că societățile beneficiare SC x, SC x și SC x nu au înregistrat în evidența contabilă facturile de stornare, acestea nefiindu-le comunicate. Totodată, s-a constatat că facturile inițiale au fost înregistrate și achitate către societatea contestatoare.

Organele de inspecție fiscală au procedat la reîntregirea venitului impozabil al anului fiscal x cu suma de x lei aferentă facturilor stornate.

Societatea susține că măsura anulării facturilor storno este nelegală, deoarece societatea nu a încasat aceste facturi iar emiterea lor s-a făcut în urma concilierii pe cale amiabilă între părți.

În drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Aceste dispoziții legale se coroborează cu cele ale pct. 7, alin. 4-6 din Ordinul nr. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile:

“ În cazul stornărilor, pe documentul inițial se menționează numărul și data notei de contabilitate prin care s-a efectuat stornarea operațiunii, iar în nota de contabilitate de stornare se menționează documentul, data și numărul de ordine al operațiunii care face obiectul stornării.

Corectarea înregistrărilor făcute în contabilitate se face numai pe baza notelor de contabilitate întocmite în acest scop.

Înregistrările în contabilitate se fac cronologic, prin respectarea succesiunii documentelor după data de întocmire sau de intrare a acestora în unitate și sistematic, în conturi sintetice și analitice, în conformitate cu regulile stabilite pentru fiecare formă de înregistrare în contabilitate.”

Față de prevederile legale mai sus invocate se reține că, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri dintr-un an fiscal iar înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic, cu respectarea succesiunii intrării și ieșirii documentelor din unitate, inclusiv în cazul stornărilor documentelor și cu

corectarea înregistrărilor făcute în contabilitate numai pe baza notelor de contabilitate întocmite în acest scop.

Se reține din constatările organelor de inspecție fiscală, faptul că societatea contestatoare nu a putut prezenta dovada comunicării stornării la client, așa cum reiese din procesele verbale încheiate în urma controalelor încrucișate la beneficiari.

Mai mult, din aceleași procese verbale încheiate în urma controalelor încrucișate efectuate la beneficiari, rezultă faptul că, facturile inițiale la care fac referire facturile de stornare, au fost înregistrate în contabilitatea acestora și achitate societății contestatoare.

Afirmația societății potrivit căreia nu a încasat contravaloarea facturilor stornate, nu poate fi avută în vedere la soluționarea favorabilă a cauzei deoarece, așa cum reiese din constatările din procesele verbale nr. x, x și x încheiate la beneficiari, toate facturile inițiale au fost achitate societății contestatoare.

În concluzie, societatea nu aduce argumente sau documente care să combată constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la impozitul pe profit datorat pentru facturile stornate, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

3) Referitor la impozitul pe profit aferent cheltuielilor fără documente justificative evidențiate prin note contabile, cheltuielilor cu reparații mijloace fixe, cheltuielilor cu dobânzile și cheltuielilor cu prestările servicii,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe asupra deductibilității acestor cheltuieli, în condițiile în care societatea nu aduce nici un fel de motivații pentru aceste capete de cerere.

În fapt, în perioada x societatea înregistrează prin note contabile drept cheltuieli deductibile cheltuieli privind reparații, prestări servicii în construcții, cheltuieli care ar fi aferente unor mijloace fixe care ulterior au fost vândute, precum și la unele mijloace fixe rămase în patrimoniu, investiții ce nu se regăsesc în creșteri de valori contabile ale respectivelor mijloace fixe.

Reprezentantul societății nu a putut prezenta nici un fel de acte din care să rezulte realitatea cheltuielilor respective, drept urmare organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil, calculând impozit pe profit aferent, în temeiul art. 21, alin. 4, lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Deasemenea, societatea a înregistrat prin notă contabilă drept cheltuieli deductibile, cheltuielile cu dobânzile bancare, cheltuielile cu majorări de întârziere calculate de societate pentru impozite și contribuții restante.

Organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, potrivit Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art. 21, alin. 4, lit. b).

Prin contestație, deși contestă întreaga sumă reprezentând impozit pe profit stabilită în sarcina sa, societatea nu aduce nici un fel de motivații referitoare la aceste constatări.

În drept, art. 206 alin. 1, lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

*c) **motivele de fapt și de drept** ,*

*d) **dovezile pe care se întemeiază contestația** ”,*

coroborat cu prevederile pct. 12.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care stipulează :

*“ Contestația poate fi respinsă ca[....] **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”.*

Se reține că societatea nu aduce nici un fel de motivații referitoare la impozitul pe profit aferent cheltuielilor fără documente justificative evidențiate prin note contabile, cheltuielilor cu reparații mijloace fixe, cheltuielilor cu dobânzile și cheltuielilor cu prestările servicii drept pentru care contestația va fi respinsă ca nemotivată pentru aceste capete de cerere.

Pe cale de consecință, având în vedere că prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere și având în vedere soluția pronunțată la pct. III 1) și 2) din prezenta decizie, se reține că societatea contestatoare datorează și suma totală de **x lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit

suplimentar, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*”, drept pentru care contestația societății referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

TVA

1) Referitor la TVA colectată în sumă de **x lei**,

Cauza supusă soluționării este dacă măsura organelor de inspecție fiscală de a dispune în sarcina societății colectarea TVA în sumă de x lei este legală în condițiile în care aceasta a obținut venituri din tranzacții imobiliare pentru care nu a colectat TVA.

În fapt, în anul x, **SC x** a obținut venituri din vânzări de clădiri și terenuri din patrimoniul propriu, fără a evidenția în contabilitate veniturile obținute și fără a declara la organul fiscal teritorial, TVA colectată aferentă tranzacțiilor.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a omis să colecteze TVA în sumă de x lei, compusă din :

- suma de x lei aferentă contractului de vânzare-cumpărare întocmit cu persoana fizică x ;
- suma de x lei aferentă contractului de vânzare-cumpărare întocmit cu persoana fizică x ;

conform anexei nr. 10 la Raportul de inspecție fiscală nr. x, încălcând astfel, prevederile art. 137 (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală au calculat în mod nelegal TVA la tranzacțiile imobiliare perfectate în perioada 2005 – 2007, cu toate că acestea aveau ca obiect terenuri și construcții cu o vechime de peste 20 de ani, deci nepurtătoare de TVA.

În drept, *art. 134¹* din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, prevede :

“ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”

iar art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, precizează :

“ (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

Potrivit acestui text de lege, faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor și în baza de impozitare a TVA în cazul livrărilor de bunuri intră tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor din partea cumpărătorului.

Se reține faptul că, societatea contestatoare a obținut venituri din vânzări de terenuri și clădiri, pentru care, conform aceluiași dispoziții legale, avea obligația de a colecta și declara TVA aferentă.

Față de prevederile legale mai sus invocate, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că societatea avea obligația colectării TVA în sumă totală de x lei, aferentă veniturilor obținute din tranzacții imobiliare, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere și pentru majorările de întârziere aferente.

În ceea ce privește susținerea societății potrivit căreia obiectul tranzacțiilor l-au constituit terenuri și construcții cu o vechime de peste 20 de ani, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece așa cum reiese din Raportul de inspecție fiscală nr. x și din anexele la acesta, obligația colectării TVA a fost stabilită în sarcina societății contestatoare pentru trimestrul I și trimestrul IV x, perioadă în care legislația în materie, respectiv Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, nu prevede scutirea de la plata TVA pentru livrarea de construcții sau terenuri.

Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, prevede scutirea de la plata TVA pentru livrarea de construcții sau terenuri începând cu **01.01.2007**, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, conform art. 141 – “ Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării ”, alin. (2), lit. f) :

“(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării.”

2) Referitor la TVA colectată în sumă de **x lei** aferentă facturilor stornate și TVA deductibilă în sumă de **x lei** reprezentând TVA aferentă unor facturi fiscale de achiziții de bunuri, care nu au la bază documente justificative,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate pronunța asupra acestor capete de cerere, în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, prin întocmirea și înregistrarea facturilor de stornare menționate la capitolul privind impozitul pe profit din Raportul de inspecție fiscală nr. x, a căror bază este datorată erorilor de înregistrare contabilă ale societății, a fost diminuată TVA colectată cu suma de x lei.

Deasemenea, societatea a dedus TVA în sumă de x lei aferentă unor achiziții de bunuri considerate de organele de inspecție fiscală că nu pot fi folosite în scopul realizării de operațiuni taxabile, conform prevederilor art. 145

alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, fapt pentru care s-a procedat la recalcularea TVA deductibilă.

Deși contestă TVA suplimentară de plată în sumă de x lei, societatea nu aduce nici un argument în susținerea acestor capete de cerere.

În drept, art. 206 alin. 1, lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

*c) **motivele de fapt și de drept** ,*

*d) **dovezile pe care se întemeiază contestația** ”,*

coroborat cu prevederile pct. 12.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care stipulează :

*“ Contestația poate fi respinsă ca[...] **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”.*

Se reține că societatea nu aduce nici un fel de motivații referitoare la TVA colectată în sumă de **x lei** și TVA deductibilă în sumă de **x lei**, drept pentru care contestația va fi respinsă ca nemotivată pentru aceste capete de cerere și pentru accesoriile aferente.

3) Referitor la TVA deductibilă în sumă de **x lei**,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra deductibilității TVA înscrisă în facturi de prestări de servicii, în condițiile în care societatea nu demonstrează cu documente justificative prestarea efectivă a serviciilor pentru realizarea de operațiuni taxabile.

În fapt, societatea a dedus în perioada verificată TVA din facturile de prestări servicii în construcții și cele întocmite între societățile afiliate, fără a avea documente de achiziții de materiale sau devize, situații de lucrări.

Organele de inspecție fiscală au stabilit, în baza prevederilor art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu pct. 45 alin. (2) din HG nr. 44/2004 privind Norme metodologice de aplicare a Codului fiscal, că TVA în sumă de x lei este nedeductibilă, pe motiv că, nu au fost prezentate în

justificare documente din care să rezulte că respectivele servicii au fost în folosul operațiunilor taxabile ale societății contestatoare.

Societatea consideră că neacordarea deductibilității TVA din facturile emise între societăți afiliate este lipsită de suport legal, deoarece prestațiile au existat.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 145 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

coroborate cu pct. 45 alin. (4) din HG nr. 44/2004 privind Norme metodologice de aplicare a Codului fiscal

“ (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la [art. 147[^]1](#) alin. (2) din Codul fiscal.”

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor este condiționată de destinația bunurilor sau serviciilor achiziționate, în sensul că acestea trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În speță sunt incidente și prevederile art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

“ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (5);”

Se reține din constatările organelor de inspecție fiscală că pentru facturile de prestări servicii în domeniul construcțiilor, cât și pentru facturile de prestări servicii întocmite între societăți afiliate nu au fost prezentate documente de la societățile furnizoare sau devize de prestări servicii cu societăți în afara celor afiliate.

Mai mult, la solicitarea organelor de inspecție fiscală, administratorul societății a prezentat doar contracte între societățile afiliate, menționând prin explicațiile date în scris la întrebările echipei de control, că nu au fost întocmite devize, situații de lucrări sau puneri în funcțiune așa cum prevede legislația în vigoare în perioada verificată.

În cauză fiind vorba de servicii în construcții și între societăți afiliate trebuiau prezentate în justificare documente din care să reiasă modul efectiv de derulare a respectivelor prestații sau orice alte materiale care să dovedească necesitatea și oportunitatea lor. Societatea contestatoare nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale, nici la contestație, nici un document pentru a face dovada că serviciile în cauză au fost destinate realizării de operațiuni taxabile.

Având în vedere că taxa pe valoarea adăugată este deductibilă numai în cazul serviciilor utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile, generatoare de venit și faptul că societatea contestatoare nu a justificat cu documente prestarea efectivă a serviciilor, se reține că în mod legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere.

Pe cale de consecință, având în vedere că prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, se reține că societatea contestatoare datorează și suma totală de **x lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, drept pentru care contestația societății referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor, art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 137 alin. (1) lit. a), art. 145 alin. (1) și alin. (2), art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 206 alin. 1, lit. c) și lit. d) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborat cu pct. 12.1, lit. b) din OPANAF nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **SC x** ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma totală de **x lei** reprezentând:

- **x lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **x lei** - majorări de întârziere aferente impozit pe profit;
- **x lei** - TVA de plată suplimentară;
- **x lei** - majorări de întârziere aferente TVA de plată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel x sau Curtea de Apel x, în termen 6 luni de la data comunicării.